

III.

Jytte kom fra sin Mands Atelier og var paa Vej til Dronningens Tværgade for at kigge indenfor hos sin Mor, hvem hun daglig gjorde et Besøg. Hun havde dennegang et særligt Ærinde. Hun var om Formiddagen bleven ringet op i Telefonen af Lydia Bentsen, der i en Avis havde set, at hun og Karsten var kommen hjem. Nu vilde Lydia absolut have hende med paa en improviseret Udflugt sammen med et Par andre Veninder og nogle Herrebekendte. Det var Meningen at køre ud i Dyrehaven og spise Frokost paa Eremitagen, „saa kunde de jo altid blive enige om, hvad de bagefter skulde tage sig for.“ Skønt ogsaa Karsten blev indbudt, havde Jytte straks svaret Nej, hvorefter Lydias Tone var bleven lidt ubehagelig. Hun ironiserede over hendes Dydsirethed og spurgte, om det maaske var Historien med „den stakkels Dihmer“, der havde forskrækket hende. Saa havde Jytte hurtigt ringet af.

Men nu vilde hun have ordenlig Rede paa, hvordan det forholdt sig med Dihmer. Noget maatte der jo være i Vejen, og Moderen var den eneste, hun vilde spørge.

I Bredgade mødte hun Generalkonsul Kolding med Frue. I højtideligt Tempo skred det frodige Ægtepar afsted med hinanden under Armen, Generalkonsulen som sædvanlig med sit maskinklippede Hoved ubedækket, Fru Nathalie i Sibylle-Stil med en bredskygget Hat, hvorfra et tæt, sort Slør hang ned over Ryg og Skuldre som en Mantille. Det var et helt Optog.